

Mỗi người có một tâm tình riêng khi tham dự trợ tá. Nao nức để được là người, trong một chiều hướng nào đó, bên kia hàng rào; mong đợi để được thấy những biến chuyển trong các khoá sinh; hồi hộp để được

cảm nghiệm thế nào là phục vụ và để được nhận thực thế nào là hy sinh.

Tôi đến với Phong Trào trong cương vị trợ tá cùng Ban Hành Chánh. Được trao nhiệm vụ học hỏi những công việc của Ban Hành Chánh để chúng tôi có thể ứng dụng cho lần đầu tiên mở K3N tại Giáo Phận Sacramento, ngành Việt Nam. Với trách nhiệm này, anh Tuấn Trần đã giới thiệu với Trưởng Ban Hành Chánh, anh Diễm, để cho tôi được theo sát anh và học hỏi.

Tôi đã gặp hầu như tất cả các anh trong Ban Hành Chánh ở những ngày Tĩnh Huấn tại Trung Tâm Công Giáo Việt Nam, San Jose: Anh Diễm, anh Kế, anh Vinh, anh Lập, anh Bá, anh Tiến, bác Ôn, v.v... Và một số các anh trong Ban Điều Hành như anh Hiếu, anh Tiến, Trưởng K3N, anh Trung, anh Vương, Trưởng và Phó Trại, chú Tiến, Trưởng Khói Tiền v.v.... Tất cả các anh ai cũng đầy nhiệt huyết, hăng hái và sẵn sàng phục vụ, không quản ngại. Những công tác vệ sinh mà có lẽ các anh đã chẳng bao giờ phải làm, nay lại xung phong là những người chịu trách nhiệm; và trình bày tỉ mỉ những việc phải làm, nên làm để cho khoá sinh được dành trọn vẹn giờ với Thầy. Tựu trung là tinh thần phục vụ rất đáng được đề cao! Mọi người ai nấy làm việc rất vui vẻ, chấp

nhận, và quán xuyến những công tác được giao phó.

Ai dám nói những công việc vệ sinh là không đáng làm? Ai dám nói những việc này là những việc bần cùng? Nếu không có người lo việc vệ sinh có lẽ chúng ta sẽ phải.... phải làm gì nhỉ???....

Tối nay phải thu xếp quần áo, túi ngủ, và vật dụng cần thiết vì sáng mai phải lên đường sớm. Liên lạc với Hộ và anh Văn. Ngày mai Hộ sẽ có mặt tại nhà mình lúc 7:00 sáng và hai anh em sẽ khởi hành lại đón anh Văn vì anh ở trên đường đi. Rất gần và dễ đến, thế mà vẫn đi sai đường vì có lẽ hai anh em mãi nói chuyện...

Chúng tôi tới Camp Francis, hình như chỉ 5, 7 phút sau 10 giờ sáng. Khoảng 20 anh chị trợ tá đã có mặt và đã bắt tay làm việc. Một số chị đang cắm hoa trang hoàng; một số anh đang sửa soạn nhà bếp và một số anh đang di chuyển dụng cụ cần thiết từ trong kho. Hộ đã giúp trợ tá năm trước nên tương đối đã biết việc cần làm. Thế là anh em chúng tôi cũng đi xuống nhà kho và vận chuyển các vật dụng của Ban Hành Chánh tới văn phòng điều hành. Đây là một phòng nhỏ bên cạnh nhà bếp và ngay sau phòng ăn và đã được dành cho BHC làm văn phòng điều hành. Tất cả mọi hoạt động của BHC đều phát xuất từ căn phòng này. Hộ nhắc nhở anh em chụp hình trước khi di chuyển vật dụng trong phòng vì chúng ta sẽ phải trả lại phòng y như trước khi mới tới. Một ý nghĩ rất thực tiễn mà Hộ đã thu nhận khi đi trợ tá năm vừa qua.

Có lẽ đây là lần đầu tiên tham dự trợ tá và nhận lãnh trách nhiệm học hỏi nên tôi khá bận rộn. Không chỉ cộng tác trong các việc giấy tờ, làm

labels, in danh sách Tham Dự Viên, phụ giúp Khối Giám Học ... nhưng còn phải học hỏi cách thức điều hành. Thật cảm ơn anh Diễm và anh Kết đã chỉ bảo và cắt nghĩa tường tận những việc cần làm và nên làm. Cảm ơn anh Vinh với những dí dỏm của cuộc hành trình trần thế. Cảm ơn bác Ôn, anh Bá anh Lập đã cho tôi nhận ra thế nào là phục vụ không đòi hỏi, không than van, không nề hà ... dẫn thân phục vụ! Cảm ơn chú Tiến đã cung cấp các dữ kiện của TDV để tôi có cơ hội thiết kế các labels, danh sách. v.v... trước khi tới trại.

Cảm ơn Hải và Hộ; từ Sacto Hải và Hộ đã không quản ngại đường xa, với tình thương mến Phong Trào và hy sinh phục vụ, để tất cả các anh em cùng được nhận lãnh tình yêu của Thầy Chí Thánh.

Cảm ơn anh An và Ban Âm Thực đã cho chúng tôi những món ăn thật hấp dẫn và thuần túy dân tộc Việt Nam; nào cá kho, canh bí; nào thịt kho, dưa sồi và Thật độc đáo và tuyệt vời!

Cảm ơn Tiến, Vương, và Minh..... với những tâm tình vơi vơi của những đêm ngủ ít, làm việc

nhiều mà không mệt!!! Và nhất là cảm ơn Thầy đã cho tôi có được những người anh em đáng kính, đáng mến yêu. Ở những anh em này tôi đã thấy được con người bé nhỏ của mình! Ở những người anh em này, tôi đã thấy được cái tôi và đã thấy được tình yêu và sự hy sinh, cũng như lòng yêu mến Chúa.

Trợ tá là một sự hy sinh, là một tình yêu tha nhân, là sống cho người, là muốn cho người cùng được một tình yêu của Thầy Chí Thánh ... tình yêu vị tha, tình yêu trao ban, tình yêu chia sẻ. Ôi tuyệt vời, tình yêu Thầy đang được thể hiện trong các trợ tá! Ôi tuyệt vời, tình yêu tha nhân đang được chia sẻ ... Ôi tuyệt vời, tình yêu trao ban trong tinh thần phục vụ của các anh trợ tá!

Văng vẳng trong tôi bài hát Kinh Hoà Bình của Nhạc Sĩ Kim Long "Lạy Chúa từ nhân, xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người Lạy Chúa xin hãy dạy con tìm an ủi người hơn được người ủi an, tìm hiểu biết người hơn được người hiểu biết, tìm yêu mến người hơn được người mến yêu..." Amen. ❀

Chuyện Cười

Đức Bà Chữa

Cha mẹ Việt Nam khi thấy con nít hắt hơi thường nói: "Đức Bà chữa." Cha mẹ người Mỹ thường nói: "God bless you."

Một hôm cha sờ gáy Paul 3 tuổi, cha đặt tay trên đầu em chúc phúc: God bless you. Paul ngạc nhiên nói lại:

- But I don't sneeze. (con đâu có hắt xì hơi!)

Ồi Giời Oi, Vui Oi là Vui

Có một người tên là Vui. Một hôm tự nhiên người đó trúng gió chết. Gia đình theo sau vừa khóc vừa than : "Ồi giời ơi! Vui ơi là Vui..."